

П С Я Л О М Ъ 146. (по Слав. рмѣ.)

- 1 ЯЛЛИЛѢІА. Хвали, душе моя, Господа.
- 2 Ще хвалиж Господа додѣто съмь живъз :
Ще пѣснопѣж на Бога моего додѣто съмь.
- 3 Не са надѣйте на князове,
На сынз челоѡкъческый, отъ когото нѣма спасеніе.
- 4 Дсхъ-тх мѡ излази : той са враца въ земѣж-тх си :
Въ тойзи день погынѡватъ помышленїа-та мѡ.
- 5 Блаженъ оузи на когото є помощникъ Богъ Іакововъ,
На когото надежда-та є на Господа неговый Богъ.
- 6 Който направи неѡе-то, и земѣж-тх,
Море-то и всичко що є въ тѣхъз :
Който пазѡ вѣрность въ вѣкъз.
- 7 Който прави правосждѣ на угнѣтены-тѣ :
Който даѡа хранѣ на гладны-тѣ :
Господь развѣрзва вѣрзаны-тѣ :
- 8 Господь отвара очи-тъ на слѣпы-тѣ :
Господь възспраѡа сѣрѡены-тѣ :
Господь оѡыча праведны-тѣ :
- 9 Господь пазѡ странны-тѣ :
Въздига сираѡе-то и вдовицѣж-тх,
Я пѣтъ-тх на нечестивы-тѣ прѣѡвраща.
- 10 Господь ще царѡѡа въ вѣкъз :
Богъ твой, Сїоне, въ родъ и родъ. ЯллилѢІА.

П С Я Л О М Ъ 147. (по Слав. рмѣз.)

- 1 ХВАЛѢТѢ Господа : зашто є добро да пѣемъз на-
Бога нашего :
Зашто є прїатно : хвала-та є прилично нѣшо.
- 2 Господь гради Іерусалимъз :
Ще сѡбере заточены-тѣ Израилевы.
- 3 Исцѣлѡѡа сѡкрѡшенны-тѣ въ сѣрдце,
И оѡѡѡрзѡѡа раны-тѣ имъз.